

KAREL ČAPEK

HORDUBAL

UKÁZKA

...„To je horko,“ navazuje opatrně hovor stařík s tváří kramáře. „Kam jedete?“

„Do Krivé,“ vypravil ze sebe člověk.

„Do Krivé,“ opakuje kramář znalecky a blahovlnně. „A z daleka? Z daleka?“

Ten druhý od okna neodpovídá, utírá si špinavou prackou zvlhlé čelo. Je mu mdlo slabostí a závratí. Kramář uraženě zafuní a odvrací se k oknu. Ten druhý si netroufá podívat se oknem, schovává oči na poplivané podlaze, čeká, že se ho zeptají ještě jednou. A pak jim to řekne. Z daleka. Až z Ameriky, pěkně prosím. Ale jděte, až z Ameriky? A to jedete tak daleko na návštěvu? Ne, já se vracím domů. Do Krivé. Mám tam ženu a holčičku. Hafia se jmenuje. Hafia. Tři roky byla stará, když jsem odejel. Tak vida, z Ameriky! A jak jste tam byl dlouho? Osm let. Osm let už tomu je. A po tu celou dobu jsem měl džob na jednom místě. Jako majner. V Johnstownu. Já tam měl krajana, Michal Bobok se jmenoval. Michal Bobok z Talamáše. Toho to zabilo, je tomu pět let. Od té doby jsem neměl s kým mluvit, - pěkně prosím, jak jsem se měl s nimi dorozumět? Copak Bobok, ten se naučil po jejich, ale to víte, když má chlap ženu, myslí na to, jak by jí jedno po druhém vypravoval, a to v takové cizí řeči nejde. Jmenuje se Polana...

...A to se vám, pane Hordubal, po ženě a dítěti nestýskalo? Jej Bohu; stýskalo, ale já jsem jim, pěkně prosím, posílal peníze a myslel jsem, toto na krávu, toto na strych pole, toto Polaně na cosi, však sama bude vědět. Každý dollar byl na něco. A když jsem dával peníze do benku, to už bylo jako stádo krav. Yessr, a to mně ukradli. A psala vám někdy vaše žena? Nepsala. Neumí psát. Ale vy jste jí psal? No, sir. Can't write, sir. Od té doby, co zemřel Michal Bobok, jsem jí neposílal nic, jen peníze jsem ukládal...

...Juraj Hordubal cítí srdce tepat až v hrdle; musí se zastavit a vydechnout, ahah! ahah! Je toho až příliš, je to tak náhlé, zalyká se tím jako člověk, který padl do vody: najednou, najednou je doma, to jen udělal krok přes ten kamenitý výmol a už ho to zaplavilo se všech stran...

...Juraj Hordubal sestupuje dlouhými kroky, jaký pak kuffík, jakých pak osm let; tady je cesta domů a po té se to běží samo, jako se vrací stádo za soumraku s plnými vemeny, bim bam krav a zvonečky telátek: což sednout tady a vyčkat do soumraku, přijít do vsi se zvoněním stád, v hodinu, kdy báby vycházejí na zápraží a chlapi se opírají o plot, koukejte, kdo sem jde? Ale já – jako stádo z pastvy – rovnou do otevřených vrat. Dobrý večer, Polano. Ani já se nevracím s prázdnou...

OTÁZKY

1. Proč byl Hordubal v Americe?

---

2. Kolik let strávil Hordubal mimo domov?

---

3. Bylo dle tvého názoru Hordubalovo rozhodnutí, odjet do Ameriky na tak dlouhou dobu, moudré? Rozhodnutí zdůvodni.

---

4. Z jakého důvodu se Hordubalovi pletou do mateřského jazyka anglická slova?

---

5. Jak dlouho nebyl Hordubal v kontaktu s rodinou?

---

6. Z jakého důvodu nebyl Hordubal v kontaktu s rodinou?

---

7. Jaké pocity Hordubal prožíval při návratu domů?

---

8. Jak reagovala (dle tvého názoru) na Hordubalův neohlášený návrat jeho žena Polana?

ŘEŠENÍ

1. Jel do Ameriky vydělávat peníze na živobytí.
2. 8
3. individuální
4. V Americe neměl možnost s nikým mluvit česky. Jediný, s kým mluvil mateřským jazykem, byl jeho krajan Michal Bobok, ale ten zemřel.
5. 5 let, do smrti M. Boboka s nimi v kontaktu byl.
6. Neuměl psát.
7. Hordubal prožíval smíšené pocity, trochu se i bál, byl vzrušený, srdce mu tlouklo. Když však překročil kamenitý výmol nervozita z něj spadla a domů pokračoval již klidný, vyrovnaný, nebojácný.
8. individuální